

4. Дараганова Н.В. Юридична відповідальність за адміністративні правопорушення на повітряному транспорті: дискусійні питання / Н.В. Дараганова // Юридична наука. – 2011. – С. 83-89.

УДК 378.147:346.6(043.2)

Капустяк І.О., Демченко Ю.О., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І.П., к.ю.н., доцент

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТИ ФІНАНСОВИХ ВІДНОСИН

За останні роки значно розширилися міждержавні фінансові, кредитні і валютні відносини, що привело до появи численних міжнародних фінансових організацій, які займають особливе місце в системі структур, що здійснюють вплив на світову економіку та на міжнародні зв'язки. Зростання економічного потенціалу окремих країн, створення міцної й ефективної системи забезпечення міждержавного фінансового співробітництва, а також забезпечення безперервного функціонування валютно-фінансової сфери є фактором, що гарантує у майбутньому безпеку та політичну стабільність на державному, регіональному й універсальному рівнях, де важливим є підтримання міжнародних фінансових відносин.

Загалом, фінансово-правові відносини являють собою суспільні відносини, учасники яких є носіями юридичних прав і обов'язків у сфері мобілізації, розподілу, перерозподілу та використання централізованих і децентралізованих фондів коштів. Централізовані фінанси відображають відносини, пов'язані з мобілізацією, розподілом і використанням централізованих грошових фондів, що надходять у розпорядження держави як владного суб'єкта [1, с. 75].

На нашу думку, фінансові правовідносини – це суспільні відносини, які виникають у сфері фінансової діяльності держави й регулюються фінансово-правовими нормами.

Щодо міжнародних фінансових відносин, то це відносини між суб'єктами різних країн — урядами, підприємствами та фізичними особами — щодо концентрації та перерозподілу грошових ресурсів на світовому фінансовому ринку з метою досягнення безперервності й рентабельності національного виробництва [2, с. 17].

Розвиток та підтримку міжнародних фінансових відносин здійснюють міжнародні організації, які виконують кредитно-фінансові операції, підтримують стабільність міжнародних розрахунків і виступають

органічною складовою міжнародних економічних відносин. В даний час до числа спеціалізованих міжнародних кредитно-фінансових організацій належать: Міжнародний валютний фонд (МВФ); Група Світового банку (ГВБ); Банк міжнародних розрахунків; Європейський центральний банк (ЄЦБ); Європейський банк реконструкції і розвитку (ЄБРР); Європейський інвестиційний банк (ЄІБ); Лондонський і Паризький клуби (об'єднання кредиторів).

Міжнародний валютний фонд (МВФ), являє собою спеціалізований орган ООН, створений в 1944 р. почав функціонувати у 1947 р. Завданнями МВФ є сприяння розвитку міжнародної торгівлі та валютного співробітництва, підтримка платіжних балансів країн - членів МВФ і надання їм кредитів.

До Всесвітнього банку (ВБ) відносяться дві організації: Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) і його дочірня структура - Міжнародна асоціація розвитку (МАР). У Групу Всесвітнього банку входять також на правах асоційованих членів Міжнародна фінансова корпорація (МФК), Багатостороннє агентство гарантування інвестицій (БАГІ) та Міжнародний центр врегулювання інвестиційних суперечок.

Щодо банку міжнародних розрахунків (БМР), то це міждержавний валютно-кредитний банк, організований у 1930 р. центральними банками Англії, Німеччини, Франції, Італії, Бельгії та групою американських банків. Основна його функція - сприяти співробітництву центральних банків і розрахункам між ними.

Європейський центральний банк (ЄЦБ) почав діяльність в 1999 р. з переходом 11 держав ЄС до єдиної валюти - євро. ЄЦБ стоїть на чолі Європейської системи центральних банків (ЄСЦБ). Європейському центральному банку належить ключова роль у здійсненні кредитно-грошової політики в рамках Європейської валютної системи [3, с. 8].

На сьогоднішній день, саме міжнародні фінансові організації є однією з найбільш важливих ланок міжнародної фінансової системи й основним джерелом необхідних фінансових ресурсів для країн, що розвиваються, та країн з перехідною економікою. Одні держави використовують міжнародні фінансові організації з метою забезпечення реалізації їх стратегічної економічної політики, інші держави з метою одержання пільгових кредитів для реалізації визначених проектів і забезпечення вирішення проблем дефіцитного бюджетного фінансування.

Тому, підсумовуючи усе вище викладене, можна зробити висновок, що рівень розвитку сучасних міжнародних фінансових відносин привів до інтеграції країн з перехідною економікою, де важливе місце посідають міжнародні фінансові організації, які забезпечують співробітництво з різними суб'єктами міжнародних фінансових відносин. Щодо України, то функціонування міжнародних фінансових організацій сприяє поліпшенню економічного становища в державі та відкриває можливості залучення

міжнародних фінансових ресурсів, що спрямовані на реалізацію пріоритетних проектів задля розвитку нашої держави.

Література

1. Антофій Н.М. Особливості розвитку взаємовідносин України з міжнародними фінансовими організаціями / Н.М. Антофій // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Серія: Економічні науки. – 2013. – Вип. 1. – С. 73-78.

2. Черемісова Т.А. Міжнародні фінансові відносини та валютний ринок в умовах глобалізації / Т.А. Черемісова // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – Вип. 2 (49), ч. 1. – С. 15-20.

3. Дунас О.І. Перспективи розвитку міжнародних фінансових організацій / О.І. Дунас // Розвиток міжнародного права. – 2015. – С. 3-10.

УДК 349:65.012.8:347

Логоша В.В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Сопілко І.М., д.ю.н., доцент

ЕЛЕКТРОННИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ: ПРАВОВИЙ РЕЖИМ

Однією із конституційних засад здійснення судочинства в Україні – є фіксуванням судового засідання технічними засобами. До того ж на сьогодні всі процесуальні кодекси України містять положення, якими встановлюється використання технічних засобів повного фіксування судового засідання та продуктів такого фіксування – запису судового засідання, зробленого за допомогою технічного засобу. Отже, електронний інформаційний ресурс (ЕІР) судового засідання можна представити інформаційним продуктом.

В умовах розвитку інформаційного суспільства, повною мірою відображається принцип публічності, що ґрунтується на поєднанні основних засад гласності судового розгляду та повного фіксування судового засідання технічними засобами [1]. Із застосуванням здобутків науково-технічного прогресу під повнотою фіксування судового розгляду технічними засобами з позицій якісних можливостей останніх треба розуміти фіксування судового засідання за допомогою таких технічних засобів, які максимально повно з точки зору одержання, обробки, збереження і передавання фіксують інформацію про судовий розгляд. Такі засоби мають бути універсальними, спроможними обробляти й надавати учасникам судового процесу повну інформацію про стадії судового процесу – як аудіовізуальну, так і текстову.